

Norsk Barnevernsamband gjennom 80 år

En beretning om de private
organisasjoner i barnevernet

AV GERD HAGEN

UTGITT AV
NORSK BARNEVERN SAMBAND 2004

ISBN 82-996993-0-4
© Norsk barnevernsamband 2004

Printed in Norway by:
Holstad Grafisk, Oslo

Det 28. landsmøte - Skien 1981

Hovedtemaet var *Velferdsstatens stebarn – vårt ansvar*. Fylkesmann Oddvar Berrefjord var leder av arrangementskomiteen. Dette ga landsmøtet status utad og medførte også at vi fikk mye hjelp fra hans kontor. Ordningen med å få fylkesmannen som leder av arrangementskomiteen ble videreført til de kommende landsmøtene, med stor velvilje fra de aktuelle fylkesmenn.

Det hadde meldt seg over 700 deltakere, og alle hotellrom i Grenland var i bruk. Møtestedet var det nye Ibsenhuset. Møtet ble svært vellykket, noe som ikke minst skyldtes de to hovedpersonene Gro og Rasmus.

Statsminister Gro Harlem Brundtland hadde sagt ja til å holde åpningstalen, midt under en hektisk valgkamp. Da hun ankom en time før kongressen skulle starte, ville hun bruke denne tiden til å prate med noen av deltakerne over en kopp kaffe. For de 8-10 personene som helt tilfeldig ble plukket ut ble nok dette møtets høydepunkt.

Rasmus var den andre hovedpersonen. Gjennom hele møtet snakket alle om Rasmus, og når de kom hjem skrev de om ham. Rasmus var en filledokke i tre utgaver på hhv. 3, 8 og 15 år. Han spilte hovedrollen i et skuespill basert på historier fra Njål Petter Svensson bok *Barn uten tilhørighet*. Rasmus blir flyttet ut og inn av barnehjem og fosterhjem etter morens ønsker. Hun tok hyre på båt, fant en mann og ville ha Rasmus hjem, forholdet til mannen går i stykker og mor vil reise ut igjen. Det ble ny institusjon og nytt fosterhjem, og Rasmus blir mer og mer vanskelig. I den siste scenen er det kurator som drar Rasmus rundt til forskjellige institusjoner og ber om plass, men Rasmus blir kastet tilbake: *Han er for vanskelig for oss, Han passer ikke inn i gruppen, eller Vi har ikke plass*. I sluttscenen blir Rasmus liggende alene på gulvet mens sosialarbeiderne holder seminar.

Applausen var enorm. En begeistret sosialsjef reiste hjem og skrev om at skuespillet hadde fått ham til å revurdere sin holdning i viktige spørsmål. Rasmus havnet på video og turnerte i noen år til lokale barnevernsmøter, inntil noen bestemte uttalte at slik gjør vi ikke mer, og Rasmus ble lagt på hyllen. Det var en studentgruppe fra utdanningen for barnevernspedagoger som hadde skrevet manus, laget Rasmussene og var skuespillere med skolens dramalærer som regissør. For studentene var det mye arbeid og mye moro, men de påsto at de også hadde lært mye barnevern gjennom dette arbeidet. Styret lærte at ved å ta i bruk drama i formidling av fagstoff ble engasjementet større, og dramatisering av ulik art ble etter dette brukt ved mange senere landsmøter.

Ved siden av denne åpningen var det foredrag av professor Lucy Smith om *Foreldreomsorgen i dagens samfunn* og av overlege Finn Magnussen om *Barns rett til samvær med voksne*.

Det var 3 valgfrie seksjoner.

Forholdet til skolen

Fylkeskommunens ansvar for fosterhjem og barnevernsinstitusjonene og

Barn i alvorlig fare.

Den siste kvelden var det festmiddag for alle de 700 deltakerne, og den beste attesten for dette landsmøtet kom fra en erfaren kongressdeltaker: Til og med rødvinen var riktig temperert.